

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **R. R.**, bytem K. J. 2211/2, K.-M., zastoupeného Mgr. MUDr. Karlem Adamusem, Ph.D., advokátem se sídlem Kirovova 1430/11, Karviná-Mizerov proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, k žalobě proti rozhodnutí ze dne 21. května 2012 čj. MPSV-UM/5000/12/9S-MSK S 15 o obnovu řízení ve věci odejmutí příspěvku na živobytí

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. MUDr. Karla Adamuse, Ph.D se určuje částkou 5.338,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o obnovu řízení ve věci odejmutí příspěvku na živobytí.

[2] Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu, ve které uvedl, že

- dne 21.3.2007 mu byla přiznána dávka na živobytí a v té době byl posuzován samostatně, byl bez přístřeší.
- Mezi roky 2007 – 2008 došlo ke změně, jeho bratr V. jej požádal, aby o něj pečoval a z toho důvodu se k němu dne 1.11.2008 nastěhoval.
- Bratr si podal žádost o příspěvek na péči dne 10.11.2008 a jeho uvedl jako osobu, která bude péči poskytovat. Tuto skutečnost žalobce uvedl sociální pracovníci, sdělil jí, že společně hospodaří a uhrazují náklady. O tom, však sociální pracovníce neučinila žádný záznam.
- Dne 19.11.2008 proběhlo v místě bydliště šetření ohledně příspěvku na péči za jeho přítomnosti. Dále pobíral příspěvek na živobytí ve výši 3.150,- Kč měsíčně. Situace se změnila, když sociální pracovníci oznámil tuto skutečnost.
- Bratrovi byl přiznán příspěvek ve výši 4.000,- Kč měsíčně, zpětně obdržel 28.000,- Kč. Poté co to sdělil, sociální pracovníce požadovala, aby polovinu z 28.000,- Kč přiznal jako příjem a on tak učinil z neznalosti zákona a dále mu poradila, aby podal žádost o vyřazení z evidence, což také učinil. V jednání pracovníce spatřuje pochybení ze zákona a odkázal na písemné vyjádření ochránce práv, dle kterého měl úřad rozhodovat ex offo.
- Znovu se zaregistroval dne 14.10.2009 jako společně posuzovaná osoba na doporučení sociální pracovníce a dávka mu byla přiznána ve výši 50,- Kč.
- Ochránce práv jej poučil s odkazem na ustanovení § 7 odst. 2 písm. h) bod 8 zákona č. 110/2006 Sb., že pro účely příspěvku na živobytí se za započitatelný příjem nepovažuje příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou osobu, která má nárok na příspěvek na péči, je-li tato péče vykonávaná fyzickou osobou patřící do okruhu společně posuzovaných osob, přičemž společně se posuzují mimo jiné i osoby, které společně užívají byt, pokud písemně neprohlásí, že společně trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby. Takové prohlášení s bratrem neučinili. Z uvedeného plyne, že měl být hodnocen jako osoba patřící do okruhu společně posuzovaných osob, a proto mu náleží doplatek za období od 1.6.2009 do 1.7.2010.
- Dále požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Navrhl zrušit rozhodnutí.

[3] K žádosti žalobce mu byl zdejší soudem usnesením ze dne 9. června 2014 čj. 38Ad 17/2012-68 ustanoven zástupce z řad advokátů.

II.

[4] Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 21. května 2012 rozhodl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Ostravě, čj. MPSV-UP/26869/12/KA ze dne 5. března 2012, kterým bylo rozhodnuto zamítnout žádost o obnovu řízení, potvrdil. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že důvody obnovy řízení jsou případy, kdy vyjdou najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které by mohly mít na řízení nebo jeho výsledek podstatný vliv a v původním řízení nemohly být uplatněny bez zavinění účastníka. Pro určení, zda se jedná v případě poskytování příspěvku na péči o započitatelné příjmy pro účely příspěvku na živobytí, je rozhodné, zda fyzická osoba, která péči vykonává, patří do okruhu společně posuzovaných osob. Pokud byl odvolatel společně posuzovanou osobou, jednalo se o skutečnost mající vliv na stanovení nároku a výši dávky. V případě odvolatele se však nejedná o novou

skutečnost, neboť odvolatel v žádosti o obnovu řízení uvedl, že při sepisování žádosti o příspěvek na péči pro V. R. v listopadu 2008 sdělil, že bude o něj pečovat a podílet se na hospodaření. Dle tohoto sdělení byl odvolatel společně posuzovanou osobou již od listopadu 2008 a námitku, že patří do okruhu společně posuzovaných osob, mohl uplatnit již v průběhu pobírání dávky. Námitku týkající se společně posuzovaných osob odvolatel nejen, že mohl uplatnit v průběhu řízení, ale bylo dokonce jeho povinností oznámit, že došlo ke změně společně posuzovaných osob, neboť dle ustanovení § 49 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, je příjemce dávky povinen písemně oznámit orgánu pomoci v hmotné nouzi změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu, a to do 8 dnů ode dne, kdy se o těchto skutečnostech dozvěděl.

[5] K žalobě žalovaný uvedl, že souhlasí s tím, aby bylo o žalobním návrhu rozhodnuto bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Bude-li jednání přece jen nařízeno, žalovaná se za svoji neúčast předem omlouvá a výslovně souhlasí s tím, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti, a to z důvodu pracovní vytíženosti. Tento souhlas je udělen i pro případná odročená jednání. K žalobnímu návrhu uvedl, že dne 6.2.2012 požádal žalobce o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ze dne 10.6.2009 č.j. 62111/2009-KAR, kterým mu byla odejmuta dávka hmotné nouze příspěvek na živobytí. Uvedl, že žádá o zpětné posouzení, neboť se domnívá, že tím, že mu byl odejmut příspěvek na živobytí, došlo k nesprávnému vyhodnocení úředního postupu a k poškození jeho osoby. Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Karviná, rozhodnutím ze dne 5.3.2012 č.j. MPSV-UP/26869/12/KAR, žádost o obnovu řízení zamítnul s odvoláním na ustanovení § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, s odůvodněním, že doložené důkazy nesplňují taxativně uvedené podmínky pro obnovu řízení. Proti rozhodnutí úřadu práce se žalobce odvolal. Jako důvod odvolání uvedl, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které nemohl v původním řízení uplatnit. Tyto důkazy označil ve svém odvolání a přiložil je ve fotokopiích. Jednalo se o „Oznámení o poskytovateli pomoci“ ze dne 9.11.2008, „Souhlas se zpracováním osobních údajů“ ze dne 10.11.2008, „Potvrzení prokazující dobu poskytování péče“ ze dne 18.5.2009, „Prohlášení“ V. R. ze dne 14.3.2012 o tom, že požádal žalobce, aby se k němu nastěhoval, což on dne 1.11.2008 učinil, „Prohlášení“ ze dne 23.7.2011 o tom, že žalobce a jeho bratr, V. R., spolu trvale nežijí a neuhrazují společné náklady. Dále doložil oznámení o přiznání příspěvku na péči ze dne 24.8.2010, rozhodnutí o odejmutí dávky ze dne 10.6.2009 a sdělení veřejného ochránce práv ze dne 12.8.2009. V žalobě, kterou se domáhá zrušení rozhodnutí žalované, se žalobce odvolává na písemnosti, které byly předloženy v řízení o příspěvku na živobytí nebo byly vyhotoveny po ukončeném řízení. Nejedná se tedy o nové skutečnosti nebo důkazy, které žalobce nemohl uplatnit tak, jak vyžaduje ustanovení § 100 správního řádu. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlila, že obnovu řízení lze povolit pouze za splnění podmínek § 100 odst. 1 správního řádu, přičemž v daném případě nedošlo ke změně podkladového rozhodnutí a ani nevyšly najevo žádné nové skutečnosti či důkazy. Na základě výše uvedeného žalovaná nadepsanému soudu navrhuje, aby žalobu v plném rozsahu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

III.

- [6] Z obsahu správních spisů a žalobcem předložených příloh, že
- dne 30.9.2009 bylo ex offo zahájeno řízení ve věci kontroly nároku na příspěvek na péči pro V. R., v rámci kterého bylo provedeno sociální šetření v bytě V. R., K. 4, K. J. 2211/2. Sociální šetření bylo provedeno dne 30.9.2009 za přítomnosti bratra, R. R., a zjištěno, že od 1.9.2009 v bytě na uvedené adrese, ve třípokojovém bytě žil pan V. R. se svým bratrem R. R. a tato skutečnost byla od 1.9.2009 nahlášena na BYT servis, což bylo dokladováno. Před 1.9.2009 R. R. za svým bratrem do uvedeného bytu každodenně docházel. Pan R. R. uvedl, že je bez práce, je veden jako uchazeč o zaměstnání na ÚP v Karviné, proto může celodenně o bratra pečovat;
 - v oznámení o poskytovateli pomoci ze dne 10.11.2008, že V. R. poskytuje pomoc bratr R. R., trvalý pobyt na adrese K., F. 72/1 (jedná se o adresu Magistrátu města Karviná). Z potvrzení prokazujícího dobu poskytování péče ze dne 18.5.2009, že od 1.11.2008 poskytuje péči osobě V. R., trvale bytem K. J. 2211/2, K. 4, bratr R. R., trvale bytem F. 72/1, K. 1 a toto potvrzení bylo vydáno pro R. R. na adresu K. J. 2211/2, K. 4 pro účely zdravotního, důchodového pojištění, hmotné nouzi a zaměstnanosti;
 - rozhodnutím ze dne 10.6.2009 čj. 62111/2009/KAR byla dávka příspěvek na živobytí ode dne 1.6.2009 odejmuta s odůvodněním, že příjemce požádal o odejmutí dávky. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 1.7.2009;
 - rozhodnutím ze dne 24.8.2010 byla přiznána dávka příspěvek na živobytí pro V. R. od srpna 2010 ve výši 50,- Kč měsíčně s odůvodněním, že příspěvek na živobytí musí být použit ve prospěch příjemce a všech společně posuzovaných osob k zabezpečení jejich výživy a ostatních základních osobních potřeb a osoba společně posuzovaná s žadatelem R. R., trvale bytem F. 72/1, K. 1.

IV.

[7] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[8] Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Dle odstavce 2 věty první uvedeného ustanovení účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí.

[9] Zásadní žalobcovou námitkou je tvrzení, že v dané věci byl poškozen správním orgánem prvního stupně, když byl nesprávně pro nárok na dávku příspěvek na živobytí poučován sociální pracovníci, v důsledku čehož požaduje doplacení předmětné dávky za období od 1.6.2009 do 1.7.2010.

[10] Krajský soud se s těmito námitkami neztotožnil z následujících důvodů:

[11] Z dikce ustanovení § 100 odst. 1 písm. a), správního řádu vyplývá, že správní řízení ukončené vydáním rozhodnutí, které je již v právní moci, je možno obnovit jen za podmínky, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí a nemohly být v řízení uplatněny bez zavinění účastníka řízení. Pro nové skutečnosti nebo důkazy se tedy obnovuje řízení jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí a že je účastník v původním řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit. V dané věci však takto formulované podmínky naplněny nebyly, neboť žalobce tvrdí jiné skutečnosti ohledně soužití s bratrem, za kterým se přistěhoval z důvodu poskytnutí pomoci, v důsledku čehož byl přiznán příspěvek na péči. Nemůže se tedy v žádném případě jednat o dříve neznámé skutečnosti, které žalobce v původním řízení neznal nebo které bez své viny nemohl uplatnit. Žalobcovo tvrzení, že se tak stalo z důvodu nesprávného poučování nebo postupu pracovnice magistrátu, nelze v žádném případě považovat za novou skutečnost. Z uvedeného je nutno učinit závěr, že v dané věci nebyla splněna základní podmínka pro povolení obnovy řízení uvedená v právním ustanovení citovaného v úvodu tohoto odstavce. Protože není splněna základní podmínka, bylo by zcela nadbytečné se zabývat splněním další zákonné podmínky, tj. zda nové skutečnosti mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí. Soud se tak ztotožnil s názorem správních orgánů, že nebyl dán důvod pro vydání rozhodnutí o povolení obnovy řízení.

[12] Soud se však neztotožnil s názorem správních orgánů, že u žalobce byla zachována subjektivní tříměsíční lhůta k podání návrhu na obnovu řízení. Nelze než nejdříve konstatovat, že v návrhu na povolení obnovy řízení musí návrhovatel uvést, kdy se dozvěděl o důvodech obnovy, případně kdy rozhodnutí vydané v řízení, které má být obnoveno, nabylo právní moci. Třebaže žalobce tuto skutečnost neuvedl v žádosti o obnovu řízení, neuvedl ji ani v odvolání, správní orgány dovodily, že byla dodržena jak objektivní tříletá, tak i subjektivní tříměsíční lhůta. Žalobce tuto skutečnost neuvedl ba ani v žalobě. Není sporu o tom, že v dané věci byla zachována objektivní lhůta, neboť rozhodnutí o odejmutí příspěvku na živobytí bylo vydáno dne 10.6.2009 a právní moc nabylo dne 1.7.2009. Nebyla však zachována tříměsíční subjektivní lhůta, když nebylo ani možno najisto stanovit okamžik, kdy se žalobce o nové skutečnosti dozvěděl. Poněvadž toto neuvedl ani v žalobě, byl žalobce u jednání soudu na tuto skutečnost dotázán a dle žalobce bylo podnětem postupné získávání informací z internetu. Žalobce nejen, že nebyl schopen stanovit přesný den, od kterého by bylo možno založit běh lhůty, ale navíc postupné získávání nových informací o nároku na dávku nelze ani za důvod obnovy uznat. Soud tak dospěl k názoru, že žalobce nedodržel subjektivní lhůtu tří měsíců pro podání návrhu na obnovu řízení.

[13] Zjištění a učiněný závěr vyslovený v odstavci [12] tohoto rozsudku však nemá vliv na vyhodnocení žaloby jako nedůvodné, a proto soud žalobu dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) zamítl.

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

[15] Zástupce žalobce účtoval odměnu za pět úkonů právní služby (příprava a převzetí 10.6.2014, studium spisu u KS v Ostravě dne 18. 6. 2014, porada s klientem přes 1 hodinu dne 7.8.2014, kdy první porada dne 17. 6. 2014 účtována není, seps vyjádření žalobce dne 12.8.2014, účast u jednání soudu dne 13.8.2014) plus 5 krát paušální částka á 300,- Kč. Dále byly účtovány cestovní náklady spojené s cestou ke Krajskému soudu v Ostravě ve dnech 18.6. a 13.8.2014 při použití osobního auta Ford Mondeo , r.z. 5T41778, při průměrné spotřebě 7.5 l/100 km, palivo BA 95 B, při vzdálenosti 50 km tam a zpět a dále byla účtována ztráta času jízdou 4 půlhodiny ve dnech 18.6. a 13.8.2014. Odměna ustanovenému zástupci byla přiznána za tři úkony právní služby (převzetí včetně první porady i včetně studia spisu dne 18.6.2014) s odvoláním na judikaturu Nejvyššího správního soudu (srovnej rozsudek ze dne 27. července 2006 čj. 2 Azs 77/2006-76), neboť úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb. v sobě zásadně zahrnuje určitý provázaný soubor dílčích činností advokáta při převzetí případu a přípravě zastoupení, zejména pak také činnosti jako úvodní pohovor se zastoupeným a seznámení se s případem, čítaje v to i studium relevantních podkladů, včetně těch, které jsou obsaženy v soudním spise; jeho základní určující charakteristikou je účel (příprava zastoupení) a to, že se děje v úvodní fázi poskytování právní služby. S ohledem na vyslovené tak zástupci nebyl uznán samostatný úkon studium spisu, stejně tak nebyl uznán úkon – písemné podání ze dne 12.8.2014, neboť jednak soud po žalobci již žádné vyjádření nepožadoval a jednak toto vyjádření je ve smyslu již dříve podaných písemných sdělení žalobcem. Odměna byla stanovena podle ust. § 9 odst. 2 a § 7 bod 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. tj. **3.000,- Kč** (3 x 1.000 Kč) plus třikrát náhrada hotových výdajů v paušální částce á 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, tj. **900,- Kč**, celkem ve výši 3.900,- Kč. Dále žalobci byla přiznána náhrada účelně vynaložených cestovních nákladů k zdejšímu soudu ve dnech 18. 6. 2014 a 13. 8. 2014 v rozsahu jak zástupce žalobce účtoval **638,- Kč** (součet částky 134,- Kč dané jako průměrná spotřeba krát cena pohon. hmot děleno sto krát počet km a částky dané jako násobek sazby základní náhrady za 1 km dle vyhl. č. 435/2013 Sb. a počtu km tj. 185,- Kč). Dále byla přiznána náhrada za promeškaný čas v rozsahu jak advokát účtoval v celkové výši **800,- Kč. Celkem 5.338,- Kč** (3000 + 900 + 638 + 800).

[16] Výrok IV. tohoto rozsudku je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 s.ř.s., neboť odměnu a hotové výdaje zástupce, který byl ustanoven soudem, platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 13. srpna 2014

Za správnost vyhotovení:
Jana Valošková

JUDr. Jana Záviská v.r.
samosoudkyně